

РЕШЕНИЕ

№ 2933

гр. София, 23.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 26.04.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **8687** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № на АССГ 22218/14.12.2009 г. на А. Л. Х., гр.С., жк „М“, бл.96, вх.А, ап.86 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.4 от ЗДвП № АА4323 от 05.11.2009г. на ВНД зам.Н. О. „П. П.“ – С., с която му е иззето свидетелството за управление на МПС поради неизпълнение на задължението по чл.157, ал.4 от ЗДвП.

В жалбата са изложени твърдения, че част от посочените като фактическо основание за налагане на принудителната мярка наказателни постановления (НП) още не са влезли в законна сила, тъй като са обжалвани, поради което заповедта се явява в противоречие с материалния закон. Освен това свидетелството за правоуправление му е отнето преди издаването на обжалваната заповед - 14.10.2009г., когато такава мярка още не е наложена. В съдебно заседание сочи, че заповедта противоречи на основни принципи на АПК – чл.4 и чл.6, тъй като органът не е действал в рамките на правомощията си, установени от закона и е упражнил права като му е навредил, както и е нарушен принципа за истинност, съгласно който индивидуалния административен акт следва да се основава на действителните факти. Изразява несъгласие с твърденията за необжалваемост на част от НП, позовава се на практика по обжалване на НП до 50 лв. и същевременно се обжалва отнемане на контролни точки по реда на АПК. Предвид изложеното претендира отмяна на обжалваната заповед.

Ответникът – зам.началникът на О. “П. П.” П. С., Ч. процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Иска постановяване на решение, с

което да потвърди заповедта като правилна и законосъобразна, издадена от компетентен орган, П. спазване на законовите изисквания и предпоставките на материалноправните разпоредби. По делото се установило, че НП (с изключение на № 2104/2008г.), са връчени и влезли в законна сила. НП, посочени в процесната заповед по т. 8, 10, 12. са до 50 лв. и съгласно чл.189, ал.5 ЗДвП не подлежат на обжалване. Видно от разпечатката по делото жалбите по НП са подадени на 04.11.09г., а постановленията са връчени на 22.10.09 г., тоест към датата на издаване на заповедта 05.11.09г. е изтекъл срока за обжалване, не е имало информация, че са обжалвани. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С оспорвания в настоящото производство индивидуален административен акт - Заповед № АА4323 от 05.11.2009г. на ВНД зам.Н. О. „П. П.” (ОПП) П. С., на А. Л. Х. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДвП – изземване на свидетелството за правоуправление на МПС № * категории *В***М*, издадено от ОПП П. С. поради неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП. За да постанови обжалваната заповед, административният орган е приел, че на основание чл. 3, ал.1 от Наредба № Из-1959/2007г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство (МПС) и нарушенията, за които се отнемат, с влезли в сила наказателни постановления на водача са отнети 75 контролни точки, както следва: с НП № 0115/35/04/26.02.2004г. – 1 контролна точки, НП № 1900/3725/04/03.08.2004г. - 6 контролни точки, НП № 115068/04.10.2004г./04 - 2 контролни точки, НП № 64095/28.06.2005г. - 16 контролни точки, НП № 161793/10.01.2006г. - 3 контролни точки, НП № 36528/06.04.2007г. - 3 контролни точки, НП – 84782/02.07.2007г. – 10 контролни точки, НП № 58700/14.05.2008г. – 4 контролни точки, НП №71876/05.06.2008г. – 6 контролни точки, НП – 1200/1741/08/17.11.2008г. – 7 контролни точки, НП 0913/10534/08/10.11.2008г. – 4 контролни точки и НП № 0150/2411/09/01.07.2009г. – 10 контролни точки. Посочено е, че Александър Л. Х. не е изпълнил задължението си по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП да върне свидетелството си за правоуправление на МПС, тъй като е загубил правоспособността си по смисъла на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП, поради което са налице материалноправните предпоставки за прилагане на ПАМ на основание чл. 171, т. 4 от ЗДвП.

Предвид това, че в представената от административния орган преписка по издаване на оспорената заповед не се съдържат всички посочени в заповедта НП, а и възражението в жалбата, че част от наказателните постановления не са влезли в законна сила (уточнено от жалбоподателя в съдебно заседание на 15.03.2010г., че спори относно влизането в сила на НП №10534/05.06.2008г., НП № 58700/14.05.2008г., НП № 1741/2008г., представяйки съответните жалби) съдът е задължил административният орган да представи НП, описани в заповедта, но непредставени с преписката, както и доказателства за влизането в сила на постановленията, за които се спори дали са влезли в сила.

По делото се установява влизане в сила към момента на издаване на обжалваната заповед – 05.11.2009г. на следните НП, посочени като фактическо основание в същата, както следва:

- НП № 115068/2004г. (отнети 2 кт), връчено по чл. 58, ал.2 от ЗАНН на 12.11.2004г., съгласно отбелязването върху него и представеното по делото копие на известие за доставяне (л.41 по делото), влязло в сила на 20.11.2004г.

- **НП № 64095/28.06.2005г. (отнети 16 кт)**, връчено по чл. 58, ал. 2 от ЗАНН на 06.06.2006г., съгласно отбелязването върху него и представените по делото Удостоверение № 1179/19.02.2010 г. и докладна записка от 01.06.2006г. от гл. с-т Нацев (л.55 и 56 по делото), влязло в сила на 14.06.2006г.;

- **НП № 161793/10.01.2006г. (отнети 3 кт)**, връчено по чл. 58, ал. 2 от ЗАНН на 09.03.2006 г. съгласно отбелязването в него и представеното по делото известие за доставяне (л.42 по делото), влязло в сила на 17.03.2006 г.

- **НП № 36528/06.04.2007г. (отнети 3 кт)**, връчено лично на жалбоподателя срещу подпис на 23.04.2007г. (л.43 по делото), влязло в сила на 01.05.2007г.

- **НП №84782/02.07.2007г. (отнети 10 кт)**, връчено по чл. 58, ал. 2 от ЗАНН на 15.09.2008г., съгласно отбелязването върху него и Удостоверение № 1179/19.02.2010г. и докладна записка от 15.09.2008г. от В. А (л.55 и 57 по делото), влязло в сила на 23.09.2008г.

- **НП № 58700/14.05.2008г. (отнети 4 кт)**, връчено лично на жалбоподателя срещу подпис на 22.10.2007г. (л.12 по делото), влязло в сила на 01.05.2007г. Съгласно представеното по делото (л.78) определение на СРС, НО, 18 с-в, по н.а.х.д. 13814/2009г. жалбата е оставена без разглеждане, а производството е прекратено, поради необжалваемост на наложените с него глоби от 30 лв. и 10 лв.

- **НП № 71876/05.06.2008г. (отнети 6 кт)**, връчено лично на жалбоподателя срещу подпис на 22.10.2009г. (л.15 по делото). Съгласно представеното по делото определение на СРС, НО, 10 с-в, по н.а.х.д. 13813/2009г., влязло в сила на 30.12.2009г. (л.80 по делото) жалбата срещу посоченото НП е оставена без разглеждане, а производството прекратено, поради необжалваемост – наложената глоба по ЗДвП е в размер на 50 лв.

- **НП № 10534/16.10.2008г. (отнети 4 кт)**, връчено лично на жалбоподателя срещу подпис на 22.10.2009г. (л.46 по делото). Съгласно представеното по делото (л.47) определение на ДРС, по н.а.х.д. 1696/2009г., влязло в сила на 04.01.2010г., жалбата срещу посоченото НП е оставена без разглеждане, а производството прекратено, поради необжалваемост – наложената глоба по ЗДвП е в размер на 30 лв.

- **НП № 2411/10.06.2009г. (отнети 10 кт.)**, връчено лично на жалбоподателя срещу подпис на 22.10.2009г. (л.49 по делото). Няма данни същото да е обжалвано, а жалбоподателят не оспорва влизането му в сила и не сочи данни за обжалване. Представена е и Заповед за прилагане на ПАМ/08.06.2010г. на началника на РУ на МВР – Б. Жалбата срещу същата на Х. е оставена без разглеждане с влязло в сила на 14.01.2010г. определение № 605/18.12.2009г. на Административен съд – Б (л.53 по делото)

Отнетите с влизането в сила към датата на връчване и влизане в сила на последното от описаните НП – 22.10.2009г. контролни точки **са общо 58.**

Не се установява влизане в сила към момента на издаване на обжалваната заповед/не може да се извърши проверка от съда по следните НП, посочени като част от фактическите основания на обжалваната заповед:

- **НП № 35/26.02.2004г. (отнета 1 кт)**, което поради изтичане срока на съхранение не е представено ответника – изрично в молба по делото от 22.04.2010г.

- **НП № 2104/03.11.2008г. (отнети 3 кт – по данни от заповедта)**, връчено лично срещу подпис на 22.10.2009 г., не е приключило обжалването му -изрично в молба по делото от 22.04.2010г. (л.75-76 и 79 по делото).

- **НП № 1741/17.11.2008г. (отнети 7 кт – по данни от заповедта и приложено**

писмо от ОД на МВР – П) не е представено по делото от ответника (само писмо), нито са представени доказателства за влизането му в сила (л.73 по делото), П. наведени данни за обжалването му от ответника(л.60)

- **НП №3725/17.06.2004г. (отнети 6 кт** – по данни от заповедта и ръчно добавена бележка върху нечетливия екземпляр копие по делото – л.39), не са представени от ответника доказателства за връчването му и за влизане в сила (изрично в молбата на л. 75 по делото).

С горните НП в обжалваната заповед е посочено, че с влизането им в сила **се отнемат 17 контролни точки. Последното не се установи по делото.**

Следователно **по делото се установява** влизане в сила на НП и съответно отнемане към датата на издаване на процесната заповед на **58 контролни точки, а за останалите 17 точки** до посочените в заповедта общо отнети 75 точки, поради липса на доказателства за НП/за влизането им в сила, **няма установяване по делото.**

П. така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 АПК преклузивен 14 - дневен срок – заповедта е връчена на 10.11.2009г., а жалбата е подадена Ч. административния орган на 20.11.2009г. Подадена е от надлежна страна – адресата на оспорената заповед, който има право и интерес от оспорването, поради което се явява **процесуално допустима**. Съдът да я разгледа по същество относно нейната основателност.

П. извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) на основанията посочени в чл. 146 от АПК съдът намира, че заповедта **е издадена от компетентен орган** и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 4 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по ЗДвП съобразно тяхната компетентност. Съгласно чл. 170, ал. 1 от ЗДвП контролът по спазване на правилата за движение и на изискванията, определени от закона и издадените въз основа на него нормативни актове, се осъществява от съответните служби по тази глава. Министърът на вътрешните работи по силата на чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП определя службите, които контролират спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства. На основание чл. 165, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, П. изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право да изземват и задържат документите по т. 1 в допустимите от закона случаи. По делото е приложена заповед № Из-1393 от 09.08.2007г. на министъра на вътрешните работи, с която зам.началника на О. „П. П.” П. СД „П.” (сега С.) на основание чл.172, ал.1 от ЗДвП е изрично упълномощен да издава заповеди за прилагане на принудителни административни мерки. Тоест налице е компетентност, делегирана на органа, издал обжалваната заповед, да приложи принудителна мярка по чл.171, т.4.

Заповедта е **в предвидената от закона писмена форма и е мотивирана** с фактически и правни основания за издаването ѝ.

П. издаването на обжалваната заповед **не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила**. По повод възражението на жалбоподателя, че свидетелството му за правоуправление е отнето преди издаването на обжалваната заповед – на

14.10.2009г., когато такава мярка все още не е наложена, следва да се им предвид, че отнемането на свидетелството е осъществено с НП АА4323/09г., О. „ПП”, С. (съгласно удостоверение 1179/19.02.2010г. – л.55 по делото) и това възражение не е относимо към настоящото производство с предмет заповедта за налагане на принудителната мярка. Срещу последната му е обезпечено и реализирано правото на защита с разглеждане на настоящата жалба.

По приложението на материалния закон: Предвид установените по делото факти съдът намира, че **оспорената заповед е постановена в съответствие с материалния закон**. От административния орган е установено, че спрямо оспорващия са били осъществени материалноправните предпоставки за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДвП.

Съгласно нормата на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП, за да управлява МПС, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, което се издава от органите на Министерство на вътрешните работи. Свидетелството се издава П. наличието на предвидените в закона условия (чл. 151 и чл. 152 от ЗДвП) и с него се удостоверява правоспособността на водача. С Наредба № I-139 от 16.09.2002 г. (отм., действаща за периода 04.10.2002г. – 14.02.2008г.) и действащата от 15.02.2008г. и в момента Наредба № Из-1959/27.11.2007г., издадени на основание чл. 157, ал. 3 от ЗДвП от министъра на вътрешните работи, се определя първоначалния максимален размер на контролните точки и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, П. извършването на които от наличните контролни точки на водач на МПС се отнема определен брой, съгласно допуснатото на нарушение. Съгласно чл. 2, ал. 1 и от двете наредби първоначалният максимален размер на контролните точки за отчет на извършваните нарушения на правилата за движение по пътищата от водачите на МПС е 39 контролни точки. Съгласно чл. 4 от Наредба № I-139 от 16.09.2002 г. (отм.), съответно - чл. 3 от Наредба № Из-1959/27.11.2007г., отнемането на контролни точки се извършва въз основа на влязло в сила НП, а според чл. 5, ал. 2 (отм.), съответно – чл. 3, ал. 2, П. налагане на наказания за нарушения, посочени в наредбата се отбелязва броят на отнетите контролни точки. Водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен, по силата на разпоредбата на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП да върне свидетелството за управление в съответната служба на МВР. За неизпълнение на това, произтичащо от закона задължение, в чл. 171, т. 4 от ЗДвП е предвидено налагане на принудителната административна мярка “изземване на свидетелството за управление”.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т. 4 от ЗДвП. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено, че поради отнети на Х. контролни точки с описани тринадесет влезли в сила наказателни постановления, той е загубил правоспособността си, но не е изпълнил задължението си по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП – да върне свидетелството си за управление на МПС. Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия мярка - изземване на свидетелството за управление на МПС, е наличието на влезли в сила наказателни постановления, с които са му отнети максимално допустимия брой контролни точки. **В случая по делото се установи влизане в сила на 9 от посочените в заповедта наказателни постановления**, послужили като основание за налагането на ПАМ, с които на оспорващия са отнети **общо 58 контролни точки, П. първоначален максимален размер 39 контролни точки**. Тоест безспорно е налице фактическо основания за налагане на ПАМ към момента на влизане в сила на последното по време

наказателно постановление № 2411/10.06.2009г., връчено лично на жалбоподателя срещу подпис на 22.10.2009г. и липса на данни за обжалването му

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че НП № 10534/16.10.2008г. поради обжалването му, не било влязло в сила към момента на издаване на заповедта. Същото като неподлежащо на обжалване (наложена глоба по ЗДвП в размер на 30 лв.) е влязло в сила с постановяването му, връчено е на 22.10.2009г. преди издаването на процесната заповед на 05.11.2009г. Съгласно чл.64, б.а) от ЗАНН влизат в сила наказателните постановления, които не подлежат на обжалване. А съгласно чл.189, ал.5 от ЗДвП не подлежат на обжалване наказателните постановления, с които е наложена глоба до 50 лв. включително.

Отнемането на контролните точки става автоматично с влизане в сила на съответното НП, а възстановяването им се извършва по реда, предвиден в чл. 158 от ЗДвП и Наредба № I-13 от 12.02.2003 г. за условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение на водачите на моторни превозни средства за частично възстановяване на отнети контролни точки, издадена от министъра на вътрешните работи, обн., ДВ, бр. 20 от 4.03.2003 г., в сила от 5.04.2003 г. Цитираната нормативна уредба предполага нарочна процедура за възстановяване на отнети контролни точки. Разпоредбата на чл. 158, т. 2 от ЗДвП предвижда възстановяване по служебен ред на отнетите контролни точки, в размер до максималния, след изтичане на 2 години, считано от датата, на която е влязло в сила последното наказателно постановление, с което на водача са отнети контролни точки. По отношение на издадените на жалбоподателя НП не са налице основания за възстановяване по служебен ред на отнетите точки.

От НП, изброени по-горе се установи по делото, че **на водача са отнети общо 58 контролни точки за нарушения**, извършени в периода 30.05.2005 г. – 06.06.2009 г., което е **над нормативно признатия лимит от точки**, съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № Из-1959/27.11.2007 г.. Поради това е **налице хипотезата на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП и водачът е бил длъжен да върне свидетелството си за управление. Като не е сторил това, същият търпи последиците от визираната в чл. 171, т. 4 от ЗДвП държавна принуда**. П. това положение направеното в жалбата възражение, че административният орган е приложил неправилно материалния закон, не се обосновава от фактическите установявания по делото. Относимият към законосъобразността на обжалваната заповед факт, че към 05.11.2009г. са влезли в сила НП, с които на жалбоподателя се отнемат 39 и повече контролни точки – в случая 58, не се опроверга от жалбоподателя. Същият е оспорил и по делото не се установя отнемането на 17 контролни точки – до посочените общо 75 точки в обжалваната заповед, което обаче не води до незаконосъобразността ѝ, предвид установеното отнемане на контролни точки над нормативно допустимия лимит. Както се посочи вече материалният закон в чл. 157, ал. 4 от ЗДвП предписва П. отнемане на контролни точки над нормативно признатия лимит задължение на водача да върне свидетелството си за управление в съответната служба на МВР. Като не е сторил това, същият е осъществил предпоставката за прилагане на принудителната административна мярка по чл.171, т.4 от ЗДвП.

Като е издал оспорената заповед, мотивирана с наличие на материалноправни основания по чл.157, ал.4 от ЗДвП за налагането на ПАМ, установени фактически, макар и в една част, но съответна на посочените като правни основания разпоредби на ЗДвП и Наредба № Из-1959/27.11.2007г., оправомощеният да налага такива мерки административен орган, без да допусне съществено нарушение на процедурата, е

постановил законосъобразен административен акт, оспорването срещу който следва да бъде отхвърлено.

П. този изход на спора и с оглед направеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати такова в размер на 150 лева, на основание чл. 7, ал. 1, т. 2 от Наредбата за размерите на минималните адвокатски възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. 5 от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 6-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО с жалбата на А. Л. Х. срещу Заповед № АА4323 от 05.11.2009г. на ВНД зам.Н. О. „П. П.” – С., с която по отношение на А. Л. Х. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДвП – изземване на свидетелството за правоуправление на МПС № * категории *В***М*, издадено от ОПП С. поради неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП.

ОСЪЖДА А. Л. Х., ЕГН: *, с адрес: гр. С., ж.к. „М”, бл. 96, вх. А, ап.86, да заплати в полза на бюджета на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от **150,00 /сто и петдесет/ лева** юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: